

[Aksel Larsen.]

socialdemokratiske Partier, som sandsynligvis under Massernes Tryk, har opdaget, at dette gaar ikke.

Vi Kommuniste er os fuldt bevidst, at dette kun er det første Skridt paa en Lovgivnings Vej, som tilsigter lovmæssigt at forbyde de revolutionære Organisationer. Det konservative Folkeparti har rejst Kravet og forfølger det med en Stædighed, som vidner om, at det virkelig er dette Partis Maal at faa vort Parti og den revolutionære Bevægelse forbudt; men vi ved, at dette Lovforslag kun kan betragtes som en Forløber derfor, og at der ogsaa i dets § 2 netop er truffet Forholdsregler, som muliggør, at man kan skaffe Paaskud for en saadan yderligere Forbudslovgivning eller Politifølgelse.

Det er jo faktisk saadan, at den revolutionære Bevægelse ikke nyder selv den ringeste demokratiske Retsbeskyttelse under den Trykke- og Religionsfrihed, som Justitsministeren ynder at tale om her. Siden vi behandlede dette Lovforslag ved første Behandling, har jeg faaet en ny Meddelelse. Efter at det var lykkedes Politiet at true en Bogtrykker fra at trykke „Antifascistisk Front“, har vi faaet det trykt hos en anden Bogtrykker, og denne har nu i Aften mellem dette Lovforslags første og tredje Behandling haft en Henvendelse fra Opdagelsespolitiet desangaaende. Hensigten er naturligvis tydelig: man vil forsøge paa denne Maade at forhindre et antifascistisk Tidsskrift i at udkomme herhjemme.

Vi har i Komiteen erindret os de Ord, Justitsministeren sagde ved en anden Lejlighed: at det var højst mærkeligt, at man ikke klagede, naar man mente sig forurettet, og da en Telefonopringning, som jeg foretog til Københavns Politidirektør, gav til Resultat, at han sagde, at hvis jeg ikke var tilfreds med hans Handlinger, kunde jeg klage til hans foresatte, har jeg for nogle Dage siden, formelt og højtideligt, tilstillet Justitsministeren en Klage over Forholdet, men ganske vist uden at Justitsministeren har kunnet give et Svar derpaa; og det er forstaaeligt, at det er vanskeligt, eftersom Politiet naturligvis handler, ikke alene i Forstaaelse med, men efter Ordre fra Regeringen i denne Sag.

Men al den Slags Ting, der sker, Forfølgelsen af Maria Reese, Forøgelser af Statspolitiet, udelukkende af Hensyn til Udviklingen i Tyskland — udelukkende — for paa den Maade at kunne være paa Vagt overfor Arbejdere, som maatte flygte fra Hitlers Tyskland . . . (Afbrydelse). Ja, der

bliver sagt: Na! men vi har fremført det under Behandlingen af den dertil indrettede Lov, og Regeringen har ikke imødegaaet det. Man maa vel i det mindste her, hvor Regeringsmedlemmerne ikke har nogen Indskrænkning i deres Talefrihed og vel heller ikke faar det, forvente, at hvis de har andre Grunde end denne, staar de op og siger det. Men alt dette viser, i hvilken Retning Udviklingen gaar; det viser os, hvad denne Lov er en Forløber for.

Det er derfor afgjort, at vi stemmer imod den, og jeg er ikke i Tvivl om, at det konservative Folkeparti i Grunden gerne vilde stemme for Loven, for hvis det konservative Folkeparti var en saa forbitret Modstander af Loven, som det skal have Udseende af, er det jo nok sandsynligt, at der ikke vilde se saa tomt ud paa de Konservatives Pladser, at det konservative Folkepartis Repræsentanter vilde være mødt mere mandstærkt frem for at demonstrere mod Vedtagelsen af denne Lov. Naturligvis er der Ting, der i Øjeblikket kan genere visse Kredse indenfor det konservative Folkeparti, men i det store og hele er Billedet det, som jeg talte om ved første Behandling: de fascistiske Organisationer er talmæssigt kolossalt svage, Gadebilledet beherskes af Arbejderorganisationerne med deres Uniformer, Enhedsklædninger, Emblemmer, Faner o. s. v., o. s. v.

Det er denne Tilstand, man ønsker at faa bragt til Ophør ved Vedtagelsen af denne Lov, saaledes at vore hjemlige Fascisters øjensynlige Svaghed ikke mere træder saa tydeligt frem, saaledes at man paa den Maade om muligt faar svækket den revolutionære Bevægelse dels moralsk, dels ogsaa paa anden Maade.

Forbudene mod den revolutionære Bevægelse og mod Arbejderklassens Kamporganisationer i det hele taget i andre Lande har altid — det viser Historien, det viser Udviklingen — været Forløber for en skærpet fascistisk Udvikling, har altid tjent til at berede Fascismen Vejen, og det sker ogsaa ved denne Lov. Derfor bekæmper vi den.

Ole Bjørn Kraft: Inden Forhandlingerne om dette Lovforslag slutter, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af nogle af de Udtalelser, som er fremkommet om de politiske Organisationer, som dette Lovforslag i første Række vender sig imod. Man har — ikke mindst fra Regeringsbænkene og i første Række fra Landets Justitsminister — villet give det Udseende af, at disse